



בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 3254/14

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט נ' סולברג

העותרת: עיריית בני ברק

נגד

המשיבה: מדינת ישראל משרד החינוך

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: כ"ו בתמוז התשע"ו (1.8.2016)

בשם העותרת: עו"ד אורי קידר; עו"ד סמדר טל-טביביאן; עו"ד אבי בלוס; עו"ד דנה נחמן

בשם המשיבה: עו"ד רן רוזנברג

פסק-דין

עתירה זו נסבה במקורה על שניים: (א) שינוי מודל התקצוב של גני הילדים המוכרים שאינם רשמיים בבעלות עיריית בני ברק; (ב) השוואת הליך רישוי גני הילדים המוכרים שאינם רשמיים בבעלות עיריית בני ברק לגני ילדים רשמיים.

הנושא הכללי של מודל התקצוב הוכרע בפסק דיננו בבג"ץ 6071/14 אזולאי נ' משרד החינוך (14.1.2016).

בנושא השני, שמענו בהרחבה את טיעוני הצדדים, בשתי ישיבות, ואף נערך שיח ושיג בין משרד החינוך לבין עיריית בני ברק, במגמה לנסות ולהגיע לפתרון מוסכם. משלא הושגה הסכמה בין הצדדים, ולאחר שקילת טיעוני הצדדים, לא מצאנו כי הונחה עילה להתערבותנו בעמדת משרד החינוך.

מצאנו כי סיווגם של המוסדות נושא העתירה אינו יכול להיעשות רק כפועל יוצא של ההגדרות שבסעיף 1 לחוק לימוד חובה, התש"ט-1949 (להלן: חוק לימוד

חובה) במנותק מהוראת סעיף 7(ב) לחוק לימוד חובה אשר קובע כי "קיום מוסדות חינוך רשמיים למתן חינוך חובה חנינם לפי חוק זה לילדים ולנערים הגרים בתחום שיפוטה של רשות חינוך מקומית מסוימת, יהא מוטל על המדינה ועל אותה רשות חינוך מקומית במשותף". כל זאת על רקע תכליתה של החקיקה. נזכיר גם את הוראת סעיף 2(3) לחוק פיקוח על בתי ספר, התשכ"ט-1969, אשר פוטר גני ילדים מהדרישה להחזיק ברישיון לפי חוק זה, מקום שבו עובדי החינוך במוסד הם עובדי המדינה.

משרד החינוך גורס כי הכרה במוסד חינוך כרשמי כרוכה באימוץ מרכיבי מערכת החינוך הממלכתית, על כל המשתמע מכך, הן לעניין העסקת עובדי הוראה על ידי המדינה והכפפתם לדין משמעתי; הן לעניין אימוץ תכנית הלימודים של משרד החינוך; הן לעניין הפיקוח שמפעיל המשרד, כמו גם נושאים נוספים.

במקרה דנן, אין נכונות מצד הגננות המועסקות על ידי עיריית בני ברק, כמו גם מצידה של העירייה, להעסקתן על ידי משרד החינוך, גם אם זכויותיהן לא תפגענה, זאת בלשונה של המדינה בשל "שדות לא משפטיים" והטענה בדבר "עמדות הרבנים בסוגייה".

לא מצאנו – בהינתן התשתית העובדתית העומדת לפנינו בנקודת הזמן הנוכחית – כי הונחה עילה להתערבותנו בקביעת משרד החינוך שלפיה מתכונת ההפעלה המוצעת על ידי העירייה, אינה מאפשרת שינוי במודל התקצוב והרישוי בהתייחס לגני הילדים נושא העתירה.

רשמנו לפנינו את הצהרת המדינה בסעיפים 14-18 לתגובתה מיום 4.1.2016.

משלא הונחה עילה להתערבות, כאמור, אנו דוחים את העתירה.

בנסיבות העניין, אין אנו עושים צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ז בתמוז התשע"ו (2.8.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט